

[Finansministeren.]

foreskriver, nemlig således at ejendommene vurderes til deres værdi i handel ogandel. Det må jo herefter være vor opgave at tage stilling til, hvilke virkninger en højere vurdering skal have indenfor de forskellige lovgivningsområder. Jeg tror nok, det må blive sådan, at de skattefri fradrag indenfor ejendomsskyldbeskatningen må sættes i vejret; det har vi gjort tidligere, når vi har fået en højere vurdering. Iøvrigt kan jeg tilføje, at hvis vi gennemfører de forslag, der er fremsat i forbindelse med skattereformen, hvorefter ejendomsskyldvurderingen fikseres, falder hele problemet med at regulere de skattefri fradrag væk. Ligeledes er det klart, at der med hensyn til formueansættelser — og særlig med hensyn til de formuegrænser, der gælder indenfor sygekasselovgivningen — må foretages visse korrektioner, når den nye vurdering foreligger.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen var inde på et enkelt skatteproblem, idet det ærede medlem gav udtryk for, at der nu måtte finde en ændring af den amtskommunale beskatning sted. Jeg kan sige til det ærede medlem, at det jo er en af de ting, vi arbejder med i skatteudvalget. En af vanskelighederne ved at finde en løsning på dette spørgsmål har jo været, at regeringsforslaget går ud på at søge at begrænse amtskommunernes udgifter ved at regulere tilskuddene fra staten, medens partiet venstre hidtil har indtaget det standpunkt, at amtskommunernes udgifter skulle begrænses ved, at der skulle ydes tilskud til dem fra sognekommunerne. Jeg forstår på det ærede medlems udtalelser i dag, at det ærede medlem nu, om jeg så må sige, også gerne ville forhandle om den løsning, der er anvist i regeringens forslag, og er dette tilfældet, skulle der være mulighed for at finde en løsning på dette problem samt andre kommunale skatteproblemer, som har været behandlet i skatteudvalget her i foråret.

Jeg håber meget, at skatteudvalget ikke vil bruge hele tiden, indtil vi skal mødes igen, til sommerferie; jeg så meget gerne, at vi, når den sommerferie, som vel nu er nødvendig også for skatteudvalgets medlemmer, er overstået, igen mødtes, og at der blev mulighed for at tilendebringe de

forhandlinger, vi er godt i gang med angående den kommunale beskatning, således at den side af skattereformen kunne finde sin løsning — forhåbentlig så det kan få virkning for det kommende skatteår.

De ærede medlemmer hr. Bertel Dahlgaard og hr. Aksel Møller var begge inde på spørgsmålet om statens overskud, spørgsmålet om, hvorvidt det overskud, som vi har budgetteret for det finansår, vi er i, er for stort eller for lille. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gav udtryk for, at de besparelser, som vi sigtede på, og som androg omkring 100 mill. kr., måske ikke var tilstrækkelige — vi burde måske snarere sigte på 200 mill. kr. Må jeg hertil svare, at jeg egentlig kun har givet udtryk for, at hvis vi skal fastholde det budgetterede overskud på omkring 350 mill. kr., er det nødvendigt at finde besparelser på 100 mill. kr. Om besparelser på 100 mill. kr. er tilstrækkelige, eller med andre ord om et overskud på 350 mill. kr. er tilstrækkeligt, må bl. a. de kommende måneders økonomiske udvikling vise. Men jeg kan da sige så meget, at jeg er mere enig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard end med det ærede medlem hr. Aksel Møller, der gav udtryk for den modsatte opfattelse. Det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde nemlig, at efter hans skøn måtte vi efterhånden komme væk fra et overskud på statsbudgettet, vi kunne ikke fortsætte ad denne vej. Såvidt jeg forstod det ærede medlem, mente han og det konservative parti, at i stedet for et overskud på statsbudgettet måtte vi forøge den private opsparing. Jeg mener ikke, at der her foreligger et enten-eller; jeg tror tværtom, der må foreligge et både-og.

Fra regeringens side har vi jo gjort forskellige ting for at forøge den private opsparing; vi har taget initiativ til en lovgivning, hvorved denne private opsparing præmieres — jeg kan egentlig ikke sige, at vi fik så meget støtte fra det konservative parti, da denne lov skulle gennemføres. Vi er meget beredt til, som jeg også sagde i går, fortsat at drøfte, om vi kan gøre noget for at forøge den private opsparing; men jeg vil gøre opmærksom på, at jeg tror ikke, vi kan begynde i den ende, at vi nedsætter overskuddet på statsbudgettet og derefter fortroster os til, at rent